

PLA PASTORAL DIOCESÀ SORTIM!

ITINERARI FORMATIU SOBRE EL DISCERNIMENT

Tema 1: EL DISCERNIMENT COMUNITARI

P. JOSEP MARIA RAMBLA, SJ

1.- PREGÀRIA

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (1,26-38)

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu». Ella es torbà en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi». Maria preguntà a l'àngel: «Com pot ser això, si jo no tinc marit?» L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible». Maria va respondre: «Soc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules».

I l'àngel es va retirar.

Meditació

- *Maria, atenta a la veu de Déu.* Necessitat de “vetllar”, de viure desperts, atents a Déu que se'ns comunica contínuament...
- *Déu a través de l'àngel es comunica a Maria.* Déu ens parla a través de mediacions (esdeveniments, persones, els pobres, l'Evangeli i tota la Bíblia, etc.). Anar amb els ulls oberts a la realitat que ens envolta...
- *La paraula de Déu irromp en la vida de Maria, la sacseja (“es torbà”).* L'Esperit provoca en el nostre cor sentiments i pensaments que ens agiten... Cal aprendre a discernir aquests sentiments.
- *“No tinguis por”.* A la persona que té un cor obert a Déu i disponible, l'Esperit es fa sentir traient-li la por i donant-li pau.
- *“Com pot ser això?”* Davant del projecte de Déu de ser mare d'un Fill tan extraordinari, Maria cerca més claredat, discerneix en diàleg amb Déu. Sense oració és impossible el discerniment.

- “*Que es compleixin en mi les teves paraules*”. El discerniment acaba en l’acceptació plena i generosa de la voluntat concreta de Déu. L’Esperit de Déu és Creador i sovint canvia els nostres plans i projectes.

Aquestes disposicions necessàries per al discerniment individual o personal, han d’estar molt presents en cada un dels membres d’un discerniment en comú. No és possible el discerniment en comú si les persones que hi participen no tenen pràctica de discerniment personal i no l’apliquen a la matèria que és objecte del discerniment en comú.

Oració

Demaneu la intercessió de Maria perquè, com ella, siguem persones que sabem escoltar i discernir la Paraula de Déu i posar-la per obra.

2.- APROFUNDIMENT

Déu parla. Molt sovint repetim les paraules del salm: “Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu” (Sl 95). I és que Déu parla contínuament i la vida cristiana no és quelcom programat per a tothom igual o d’una vegada per sempre a cadascun. No, la vida cristiana és “vida” i per tant moviment i novetat. Viure cristianament és anar decidint d’acord amb les circumstàncies personals, amb els llocs on ens movem, amb les feines que fem: què he de fer? Sabem que hem de ser solidaris, però, com administrem els diners?, a quin associació dono suport? Sé que he de pregar, però quan prego? com prego? Hem d’educar els fills, però hi ha diferents opcions a l’hora de triar escola si és el cas, de triar activitats extraescolars per als fills, etc. És a dir, viure cristianament de manera adulta és anar prenent decisions d’acord amb l’Esperit, que és l’Esperit de Jesús. Jesús ja ens va dir: “Tinc moltes coses per dir-vos... Quan vingui l’Esperit de la veritat, us conduirà cap a la veritat sencera” (Jn 16,12-13). Sant Pau deia que no vivim sota la llei, sinó sota la gràcia; no vivim sotmesos a lleis fixes i exteriors a nosaltres, sinó a la llei de l’Esperit, a allò que l’Esperit ens va dient enmig de la gran varietat de circumstàncies en què es desenvolupa la vida cristiana dins de la societat.

Per tant, segons les circumstàncies de llocs o de temps diferents l’evangeli s’ha de viure d’una manera o d’una altra. I també, segons les persones l’evangeli pren formes molt diferents. Que diferents són Francesc, el *poverello* d’Assís, de Tomàs Moore, polític i pare de família; o Teresa de l’Infant Jesús, tancada en un monestir i Francesc Xavier, corrent fins a defallir per terres de l’Índia i del Japó...

Cal escoltar Déu. Hem de tenir, doncs, la oïda atenta per escoltar Déu que ens parla i per saber comprendre el que ens vol dir. I l’Esperit de Déu bufa com vol i on vol...

D'ací la necessitat del discerniment, que és la capacitat per comprendre el que Déu ens diu a cadascú d'una manera personal i irrepetible. Semblantment a l'oïda musical. Hom sent una música i, si té una mica d'oïda musical, diu de seguida: això és Beethoven o això és Wagner... O potser a l'inrevés: això segur que no és Wagner o això segur que no és Beethoven.

Si aquesta capacitat sempre ha estat important ara ho és més que mai. El papa Francesc ens diu que estem en una mena de zàping d'idees, propostes, modes, estils de vida que se'ns ofereixen contínuament i hem de saber distingir quines d'aquestes propostes van en la línia de l'Esperit de Jesús, de l'evangeli, i quines no hi van o fins i tot potser van en contra. Degut a aquesta importància, en el Pla Pastoral de Barcelona es va elegir el discerniment com a cinquena línia de renovació de la nostra vida cristiana. Però, òbviament, el discerniment demana una formació, una educació de l'oïda evangèlica.

Preparació i transformació personal. I com ens preparem per discernir? Sant Pau diu que ens hem de transformar personalment per poder discernir. És a dir, no és cosa de saber molt (llegir, estudiar, reflexionar...), sinó de canviar-nos, de convertir-nos. Un canvi de la nostra mirada, un canvi del nostre cor. Veure les coses com les veu Jesús i tenir les mateixes actituds personals de Jesús. Jesús veia la veritable realitat de les persones i les coses. Aquella pobra viuda que va donar al temple unes petites monedes, per a Jesús va donar més que els rics que donaven molt, però era el que els sobrava. Cal valorar les coses evangèlicament, veure com Jesús, però també tenir un cor com el de Jesús. "Estimar com jo us he estimat" (Jn 15,12), ens diu Jesús. I la manera d'estimar de Jesús va ser estimar tothom, però amb un cor misericordiós: la preferència pels pobres, pels malalts, pels angoixats de tota mena.

Cal canvi de mentalitat, canvi del cor, però també disponibilitat per passar als fets. Perquè el discerniment és una saviesa pràctica, es discerneix el que hem de fer. No es tracta només d'analitzar i interpretar la realitat, sinó de canviar-la. Hem de buscar el Regne de Déu, segons la seva voluntat, i per això es discerneixen els mitjans per buscar el Regne de Déu en les circumstàncies personals concretes. Un discerniment que no es tradueix en fets, en compromís efectiu, és estèril.

Discerniment en comú. Ara bé, Déu no parla solament als individus, sinó també a les comunitats. "Qui tingui orelles que escolti el que l'Esperit diu a les comunitats" (Ap, cap. 2 i 3). Vegem alguns aspectes del discerniment en comú.

1. **Nosaltres.** La vida cristiana es viu des d'un "nosaltres". Hem de passar del jo al nosaltres. Així ho diem i practiquem en el Parenostre: "nostre", "nosaltres". El que Déu em demana a mi no és el mateix que demana al conjunt de la comunitat (parròquia, comunitat, moviment, equip...). Tots formem una mateixa comunitat, tots ens hem de sentir responsables del conjunt, de la comunitat, que és "casa nostra".

2. **Escoltar** l'Esperit que també parla a través de les vivències dels altres. Com que es tracta d'una comunitat cristiana, per tant guiada per l'Esperit Sant, cal estar atents a què demana l'Esperit a la comunitat. Això només es pot fer bé si s'està en sintonia amb l'Esperit. Per això la comunitat ha d'estar unida en la pregària i també en l'esforç de conversió, de canvi d'actituds. A més, l'escolta del discerniment en comú implica que els membres que formen part del grup comuniquin les vivències experimentades en la meditació i oració sobre la matèria del discerniment. No es tracta d'un diàleg o debat d'idees, sinó de de compartir vivències personals.
3. **Discernir**, desxifrar, la veu de l'Esperit. L'Esperit es fa sentir, ordinàriament de manera poc espectacular, amb sentiments de pau profunda, amb impulsos interiors de donar-se al altres, amb sensibilitat pel sofriment dels pobres... Per tant, les persones que participen en el discerniment han de tenir pràctica del discerniment personal, que no s'improvisa, sinó que demana un cert ensinistrament.
4. **Compromís**. Finalment, com que el discerniment no és una saviesa teòrica, un coneixement general, sinó un coneixement sobre problemes o necessitats de la comunitat o de l'evangelització, en ordre a l'acció, tota la comunitat se sent implicada en la decisió, cercant una unió plena d'ànims, encara que no hi hagi una total uniformitat de parers.

3.- PER A LA REFLEXIÓ PERSONAL I EN GRUP

1. Tinc alguna experiència de discerniment en comú. En cas afirmatiu, què em va ajudar? Quines dificultats vaig experimentar?
2. Dels 4 punts del discerniment en comú indicats, quins creus que són més difícils de practicar? Per què? Què es pot fer per progressar en aquests punts?
3. Tu, personalment, quins d'aquests punts creus que has de treballar personalment per fer bé el discerniment en comú. Com fer-ho?